

Republika Srbija
VRHOVNI SUD SRBIJE
Rev 3131/05
07.06.2006. godina
Beograd

U IME NARODA

Vrhovni sud Srbije u Beogradu, u veću sastavljenom od sudija: Vojimira Cvijovića, predsednika veća, Milomira Nikolića, Branislave Apostolović, Jovanke Kažić i Mirjane Grubić, članova veća, u parnici tužilje AA čiji je punomoćnik AB advokat, protiv tužene Republike Srbije, Republičkog deviznog inspektorata koga zastupa Republički javni pravobranilac, radi naknade štete, odlučujući o reviziji tužilje izjavljenoj protiv presude Okružnog suda u Beogradu Gž.7179/05 od 15.6.2005. godine, u sednici održanoj 7.6.2006. godine, doneo je

P R E S U D U

ODBIJA SE kao neosnovana revizija tužilje izjavljena protiv presude Okružnog suda u Beogradu Gž.7179/05 od 15.6.2005. godine.

O b r a z l o ž e n j e

Presudom Četvrtog opštinskog suda u Beogradu P.5612/02 od 10.6.2004. godine, odbijen je kao neosnovan tužbeni zahtev kojim je tužilja tražila da se obaveže tužena da joj na ime pretrpljene štete isplati 565.058,00 dinara sa zateznom kamatom po Zakonu o visini stope zatezne kamate obračunate na taj iznos od 1.7.2001. godine pa do isplate kao i da joj naknadi troškove postupka. Tužilja je obavezana da tuženju naknadi 7.300,00 dinara na ime troškova parničnog postupka.

Odlučujući o žalbi tužilje Okružni sud u Beogradu je presudom Gž.7179/05 od 15.6.2005. godine odbio žalbu kao neosnovanu i potvrdio prvostepenu presudu.

Protiv navedene drugostepene presude tužilja je blagovremeno izjavila reviziju zbog bitnih povreda odredaba parničnog postupka i pogrešne primene materijalnog prava.

Ispitujući pravilnost pobijane presude u smislu odredbe čl. 386. ZPP, Vrhovni sud je našao da revizija nije osnovana.

U provedenom postupku nema bitnih povreda odredaba parničnog postupka iz čl. 354. st. 2. tač. 11. ZPP na koju Vrhovni sud pazi po službenoj dužnosti, a na druge bitne povrede se revizijom određeno ne ukazuje.

Tokom postupka je utvrđeno da je tužilji 3.6.1999.godine oduzet iznos od 220.000,00 dinara od strane carinskih inspektora ispostave aa prilikom izlaska iz zemlje, te da je rešenjem Saveznog ministarstva za finansije Saveznog deviznog inspektorata od 20.6.2001. godine okrivljena AA tužilja u ovoj parnici, oglašena odgovornom što je prilikom odlaska u inostranstvo dana 3.6.1999. godine na graničnom prelazu pokušala da iznese bez prijave iznos od 220.000,00 dinara, pa je na osnovu odredbe čl. 124. Zakona o deviznom poslovanju kažnjena novčanom kaznom u iznosu od 1.200,00 dinara i obavezana da na ime troškova prekršajnog postupka isplati iznos od 600,00 dinara te je tim rešenjem prema tužilji izrečena zaštitna mera oduzimanja predmeta prekršaja i to delimično u iznosu od 66.000,00 dinara a imajući u vidu okolnosti i pobude pod kojima je prekršaj izvršen koje po oceni Inspektorata ukazuju da nije opravdano da se predmet prekršaja oduzme u celini zbog čega je naloženo vraćanje tužilji iznos od 154.000,00 dinara što je učinjeno 1.7.2001. godine.

Polazeći od ovako utvrđenog činjeničnog stanja, pravilno su nižestepeni sudovi primenili materijalno pravo kada su odbili kao neosnovan tužbeni zahtev za naknadu štete na ime kamate na vraćena novčana sredstva od dana oduzimanja 3.6.1999. godine do vraćanja tog iznosa 1.7.2001. godine sa zakonskom zateznom kamatom od dana vraćanja pa do isplate.

Neosnovano se revizijom ukazuje na pogrešnu primenu materijalnog prava.

Naime, tužilja je rešenjem Saveznog ministarstva za finansije - Saveznog deviznog inspektorata od 20.6.2001. godine oglašena odgovornom za učinjeni prekršaj i izrečena joj je novčana kazna delimičnog oduzimanja predmeta prekršaja privremeno oduzetih novčanih sredstava, zbog čega tužilja nema pravo na naknadu štete shodno čl. 154. i 155. ZOO koju trpi usled bezvrednivanja iznosa koji je po tom rešenju vraćen tužilji. Naime, tužilja je oglašena odgovornom za učinjeni prekršaj uz izricanje novčane kazne pa se shodno Zakonu o prekršajima kojima se povređuju savezni propisi ne može smatrati neopravdano kažnjениm licem kome zbog vođenja postupka pripada pravo na naknadu štete niti pravo na naknadu štete pripada licu koje je oglašeno odgovornim za vreme dok su novčana sredstva kao mera obezbeđenja zadržana na računu tuženog.

Sa iznetih razloga, Vrhovni sud je na osnovu čl. 393. ZPP-a u vezi čl. 491. ZPP ("Službeni glasnik RS", br125/04) odlučio kao u izreci.

Predsednik veća-sudija,

Vojimir Cvijović, s.r.

Za tačnost otpravka

Upravitelj pisarnice

Mirjana Vojvodić

OK